

tede i lige Linie eller i Sideliniens 1ste Grad.

- 3) At han staaer i Tjenesteforhold til Anklageren, den Anklagede eller den Forurettede.
- 4) At han har Interesse i Sagens Udfald.
- 5) At han forud har udtalt en afgjørende Mening om Sagen.
- 6) At han har ladet sig bestikke.
- 7) At han er Anklagedes aabenbare Uven.

Retten afgjør, efter at have hørt Parterne, om en saaledes fremsat Indsigelse kan tages til Følge.

§ 176.

Er der ikke 12 uforfattede Rævninger tilbage, udpeger Formanden iblandt dem, der findes, henholdsvis paa de i §§ 30 og 32 omhandlede Lister, og som iboe paa det Sted eller nær det Sted, hvor Retten holdes, mindst det tredobbelte Antal af det, der mangler i 12. Oven dem forfattes en Tillægsliste.

§ 177.

Tillægslisten prøves, ligesom den første Liste. De samme almindelige og særlige Indsigelser kunne fremsættes, og Forkastelsesretten kan anvendes, indtil den er benyttet i det i § 174 bestemte Omfang.

§ 178.

Førend Lodtrækningen tager sin Begyndelse, kan Rettens Formand bestemme, at der foruden 12 Rævninger skal paa lige Maade vælges een eller to Suppleanter.

Saafremt da Nogen af Rævningerne i Løbet af Forhandlingerne faaer Forfald, indtræder i hans Sted en Suppleant, saaledes at, hvis der er to saadanne, den af dem indtræder, hvis Navn ved Lodtrækningen først er blevet udtaget. Suppleanter overvære, hele Hovedforhandlingen i Sagen, men deltage ikke i Rævnningernes Raadslagninger og Afstemninger.

§ 179.

Komme flere Sager paa en Dag under Forhandling kan den for en foregaaende Sag

dannede Rævningeret vedblive under Behandlingen af de følgende Sager, naar hverken Overanklageren, den Anklagede eller nogen Forurettet, der har nedlagt Erstatningspaastand, forlanger Valget af andre Rævninger, eller nogen af Rævningerne i Genhold til § 171 indtræder.

§ 180.

Rævningerne indtage deres Sæde i den ved Lodtrækningen bestemte Orden.

§ 181.

Formanden tager derefter Rævningerne Ed, idet han tiltaler dem saaledes:

„De skulle love og sværge ved Gud den Almægtige, den Alvidende og Retfærdige, at de i Sagen mod N. N. med Trofast og Midfærdighed ville opfylde en Rævningens Pligter, ikke samtale med Nogen om Sagen, førend den er afgjort, af hderste Evne omhyggeligen veie Beviserne saavel imod som for den (de) Anklagede, og uden at lade Dem forlede af Frygt eller Haab, af Mid eller Venskab, af Hensyn til Gunst eller Gave, Magt eller Anseelse, afgive Deres Stemme alene efter samvittighedsfuld Overbevisning.“

hvorpaa Rævningerne, staaende og med oprakte Fingre efter Lovens Forfkrift om Eds Afleggelse, hver for sig svare:

„Jeg lover og sværger det, saa sandt hjelpe mig Gud og hans hellige Ord.“

Den Afgang, som Lovgivningen hjemler Medlemmer af visse Troesamfund til at aflægge Ed paa anden Maade end den sædvanlige, eller afgive en høitidelig Forsikking, der træder i Eds Sted, skal lovrigt ogsaa her finde Sted.

§ 182.

Rævningerne vælge først en Formand, der leder deres Forhandlinger. Valget skeer ved simpel Stemmemesterhed; have Flere, ligemange Stemmer, gjør Alderen Udslaget.